

Lengyel emlékhelyek felújítása Miskolcon

A Romek emlékoszlop 2011 őszén újult meg teljesen köszönhetően Bárccziné Sowa Halinának, a Miskolci Lengyel Önkormányzat akkori elnökének.

Az új emlékmű Máger Ágnes képzőművész és Gyöngyösi László műkőkészítő mester szakmai hozzáértését dicséri, akik társadalmi munkában vállalták el a megbízatást.

A mű elkészültéhez anyagi támogatást nyújtottak: a Solaris cég Poznań-i gyára, az Országos- és a Miskolci Lengyel Kisebbségi Önkormányzat, illetve Baksa László, Nowacki Jacek, Nowackiné Tóth Katalin, Kerekes János, Kerekes Hanna,

Szedmákné Reksa Mariola, Fekete Dénes, Radányi Judit és Bárccziné Sowa Halina magánszemélyek.

Már az átadás utáni hónapokban felvetődött egy kis védő kerítés csináltatása az emlékoszlop köré, mert a parkosított részt rendszeresen letaposták. Ez rontotta az összképet, nem emelte ki kellőképpen az alkotást környezetéből.

Ez az elképzelés 2014 novemberében vált valóra, amikor is Dr. Nánási-Kocsis Norbert úr, a terület egyéni önkormányzati képviselője csináltatta meg a szép kovácsoltvas kerítést. Úgy vélem, hogy e sok személy és szervezet által megújult emlékhely méltán hirdeti a Magyar-lengyel barátságot, összefogást városunkban. Egy nemes cél érdekében lehet mozgósítani az embereket!

Miskolcon a Szentpéteri kapu Nyugat lakótelepen az egyik utcát 1969-ben nevezték el Katowicéről. Az utca első négyemeletes bérházán ezt az eseményt fehérmárvány emléktáblán is megörökítették. Az itt lévő iskola is a lengyel város nevét vette fel. A lakótelep Keleti oldalán aztán a hetvenes években hasonló nevű étterem és presszó nyílt, majd az ezek előtti téren került felállításra 1992-ben a Romek emlékoszlop. A város akkori vezetése azokban az időkben alakította ki a testvérvárosi kapcsolatot a Sziléziai várossal, melyet aztán 1973-ban írtak alá.

A rendszerváltás hozott egy kis változást. Az iskola új nevet kapott, a szórakoztató ipari egység megszűnt, többszöri profilváltás után jelenleg kínai bolt működik benne. A többi lengyel vonatkozású emlékhely dacolt az időjárás viszonytársaival.

A Miskolci Lengyel Önkormányzat 2014. évi decemberi közmeghallgatásán jelezte felénk Baksa László úr, hogy az utca elején lévő tábla nagyon megkopott, felújítása indokolt lenn. Ő rendszeresen arra jár, amikor édesanyját meglátogatja és zavarja, hogy ilyen elhanyagolt állapotban van.

Önkormányzatunk jegyzőkönyvezte a bejelentést, majd én vállaltam magamra, hogy az újév elején utána járok a dolognak. A polgármesteri Hivatal Városüzemeltetési Főosztályán Heinemann Pál urat kerestem meg és kértem a segítségét. Írásban, fényképekkel dokumentálva beküldtem neki az anyagot. Ő intézkedett, úgy hogy májusra régi fényében tündökölt a szépen felújított tábla. Köszönöm szépen a bejelentőtől a kivitelezőig mindenkinek a munkáját ebben az ügyben.

2015. februárban jelezte Zvolenszki István nyá. alezredes úr, hogy a Zámenhof utca 5 szám alatti bérház falán a lengyel emléktábla nagyon megviselt. Eddig nem tudtam erről a tábláról. Mivel ez egy volt honvédségi lakótelep volt és ő több évtizede ott lakik, megkérdeztem tőle, kihez fordulhatok felvilágosításért. Bagi István rendőr ezredes úrhoz, mondta.

Megkerestem az ezredes urat, aki most a Miskolci Rendészeti Szakközépiskola igazgatója. A következőket mondta. 1984-ben honvédtiszti pályafutását Miskolcon kezdte és az említett bérházban kapta első szolgálati lakását. Abban az időben sokan tanulták ezt a nyelvet - többek között ő is - és az évforduló alkalmából a megye eszperantistáival együtt állították az emléktáblát. A kőlapot a fém utcatábla alá helyezték el, így arra már nem kellett felírni a nyelv megalkotójának nevét. Az igazgató úr már elköltözött innen, de örült a megkeresésnek és a felújítás hírének.

A továbbiakban már a bejáratott úton haladtam: Polgármesteri Hivatal, Heinemann Pál úr. Májusra ez a tábla is megújult és méltó emléket állít Ludwik Łazarz Zamenhof lengyel szemészorvosnak, filológusnak, az eszperantó nyelv megalkotójának városunkban.

Fekete Dénes